

9 ΜΑΪΟΥ 2026
Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΡΩΪ

† Ἡσαΐου προφήτου (ἡ' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος (†250).
Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις, Ἱερωνύμου ὁσίου τοῦ
Σιμωνοπετρίτου (†1957).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος Δ ρ εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος Δ ρ εν ο νο
μα τι Κυ υ ρι ου ρ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Μ^{Γα} ε σς σηςτης ε ορ της δι ψω σανμδ την ψυ
 χην^{Δ 9} ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα^{Νη} ο τι
 πα σι Σω τηρ ε βο η σας^{Δ 9} ο δι ψων ερ χεσ θω προς
 με και πι ι νε ε τω^{Νη} η πη γη της ζω ης Χρι στε
 ο Θε ος δο ο ξα α σοι^{Γα}

[Τοῦ Προφήτου.]

Ἦχος Δι-Θ

Τς Προ φη η τς σς Η σα ῖς την μνημην Κυ
 ρι ε Ε ορ τα α ζον τες^Δ δι αυ τς σε δυ σω
 πς^Δ ε μεν^Δ σω σοντας ψυ χα α ας η μων^{Δ Σ.Κ.}

Δόξα.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Στο λαις ταις εξ αι μα τος ω ρα α ῖς ζο μενος^Θ Κυ
 ρι ω πα ρι στασαι τω Βα σι λει ου ρα νων^Δ Χρι
 στο φο ρε α οι δι με^Θ ο θεν συν Α σω μα των και
 Μαρ τυ ρων χο ρει αις^Δ α δεις τη τρι σα γι ω και
 φρι κτη με λω δι α^Θ δι ο ταις ι κε σι αις ταις

σais ^Δ σω ζε τας δα λας σδ ^ε Σ.Κ.

Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ^λπδ ^λ Γα ρ

Μ^{Γα} ε σδ σηςτης ε ορ της ^{Νη} δι ψω σανμδ την ψυ
χην ^Δ⁹ ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ^{Νη} ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σας ^Δ⁹ ο δι ψων ερ χεσ θω προς
με και πι ι νε ε τω ^{Νη} η πη γη της ζω ης Χρι στε
ο Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι ^{Γα} ^λ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Καθίσματα τῆς Ὀκτωῆχου Ἀναστάσιμα.

Ἦχος ^λπδ ^λ Γα ϕ

Χ^{Γα} ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α παρ χη των
κε κοι μη με ε νων ^{Γα}^π⁹ ο πρω το τοκος της κτι σε ως
και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα}^π⁹ την
κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα}^π⁹ ουκ ε τι θα να τε κυ ρι

ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου
κα τε ε λυ υ σε

Δόξα.

Σ α ρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε
το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γε ρ σει ει σου
και τον αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας της α ρ
χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ο υ
πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
ξα σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε
νε εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο
ρας ως φι λα αν θρω πος

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ' Νη ς

Εορ τῆς με σα ζήτησθης νο μι κῆς ἡς δι
δα σκων Σω τη ηρ μεν ι ε ρω ε λε εγ χων
την α νοιαν των α πιστων Ε βραι αι ων και βο ων
τοις ο οχ λοις θει α φω νη ως φι λανθρωπος ο δι
ψων α νε κρα ζες ερ χε σθω προς με και πι νε ε τω
ο θεν ε πηγ γει λω ω τοις πι στευ ου σι νε ε μιν σο
φι ι ας τα να μα τα εκ πη γης α κη ρα α τ
δι α τ το βο ο ω με εν σοι κα τα μεμ ψον
Χρι στε ο Θε ος τα οα να α γι ον Πνευ μα και
σω σον η μας ο τι μο νος υ παρ χεις πο λυ ε ε
λε ε ος

[Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.]

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον
Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ
οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ
ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς

εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν
μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με
ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς τοῦ ἡχοῦ δ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Μέσην ἑορτῶν τῶν μεγίστων αἰνέσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος ς̣̣ Βου ς̣̣

Θ α λα ας σης το ε ρυθ ραι ον πε λα γος α
βρο χοις ιχ νε σι ο πα λαι ος πε ζευ σας Ισ ρα ηλ
Σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χειρ σι τϛ Α μα ληκ την δυ
ναμιν εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το (δίζ)

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Μ ε γα α λαι της υ περ νην σϛ Δε σπο τα
θει ας σαρ κω σε ως ευ ερ γε σι αι λαμ πϛσιν η μιν
δω ρε αι τε και χα ρι ι τες και θε ι και λαμ προ
τητες α γα θο δο τως α να βρυ ϛ σαι

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ε πε ε στης μαρ μα ρυ γας Θε ο τητος ε ξα α
πο στελλων Χρι στε της ε ορ της εν με σω προ φα νως
ε ορ τη γαρ χαρ μο συ υ νος των σω ζο με νων πε

φυκας και σωτηριας ημιν προξενος

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Σοφία δι και οσυνη Κυριε και αα
πολυτρωσις παρα Θεοσυγε γονας ημιν α
πογης προς ρα νι ι ον δια βι βα ζων υ ψω
μα και Πνευμαθει ον χαριζομενος

[Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.]

Ησααρχος διαφθοραν εν μνηματι εκ
ει ει δε Δεσποτα αλλως συνεστη ανευθεν σπο
ρας την φθοραν εκε δεξαατο ακο λθ θι α
φυσεως υπερ σιως μηδ λευσασα

Τοῦ Προφήτου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀσομαί σοι Κύριε.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φώτισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ καθοδήγησον παιδρῶς, τοῦ
θείου Προφήτου, τὴν ἔνδοξον καὶ ἔντιμον, εὐφημῆσαι πανήγυριν.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεόφθογγος σάλπιγξ τοῦ Ἡσαΐου, περιηγήσασα τὴν γῆν, τοὺς τῆς
Ἐκκλησίας, τροφίμους συνεκάλεσεν, ἐορτάσαι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ πάθη τοῦ σώματος θεοφόρε, τῷ λογισμῷ τῷ τῆς ψυχῆς,
σαφῶς ὑποτάξας, τὴν δόξαν κατηξίωσαι, ἰδεῖν τοῦ
Παντοκράτορος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε πάντες σήμερον χριστοφόροι, τοῦ Χριστοφόρου τὴν μνήμην,
τοῦ τῆς ἀληθείας, Μάρτυρος θεοφρόνως, καὶ εὐσεβῶς
ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα.

Ἀνδρείως ἡγωνίσω κατὰ τῆς πλάνης, καὶ τὰς τυράννων ἀπειλάς,
Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἰσχύϊ ῥωννύμενος, τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥάβδον προορῶν σε τὴν Θεοτόκον, ἄνθος δὲ πάλιν τὸν ἐκ σοῦ,
σαρκούμενον Λόγον, προήγγειλεν ὁ ἔνδοξος, Ἡσαΐας πανάχραντε.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ γ'.

Ἦχος Βου

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου Χρίστε
κραζούσα
συμου ἰσχύς Κυριε
στε ρεωμά

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ναμάτων ζωοποιῶν τη Ἐκκλησία τας πη
γὰς ἠνοίξας
πι νετωβῶν Ἀγαθε

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Εκ γῆς μεν πρὸς ὀρανὸν ἀνυψωθῆναι προφα
νῶς ἐλεγεῖς

πη γγειλω το Α γι ον ^ε_γ

[Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.]

Ο φυ σει ζω ο ποι ος και εκ Παρ θε ν8 γεν νη
θεις Κυ ρι ος ^π_q πα σι πι στοις δε δω ρηται ^Δ_δ την α θα να
σι αν ως ευσπλαγχνος ^ε_γ

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἡσθένησεν.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλην τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, ὑποδεδεγμένος προηγόρευσας ἔνδοξε, τῆς τοῦ Λόγου οἰκονομίας, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦρθης πρὸς ὕψος οὐράνιον, καὶ τῆς εὐσεβείας τὴν λαμπρότητα ἔδειξας, τῶν εἰδώλων ματαιοτάτην, διελέγξας τὴν ἀσθένειαν.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λίθον ἐν Σιών ὑπέρτιμον, ἀκρογωνιαίον τὴν οἰκουμένην συνδέοντα, τὸν Δεσπότην ὁ Ἡσαΐας, προφητεύει τεθησόμενον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραζάμενος, Μάρτυς ἀθλοφόρε τὰς ἀλγηδόνας ὑπέμεινας, ἀεννάως τῷ ποθουμένῳ, ἐντρυφῶν καὶ ἀγαλλόμενος.

Δόξα.

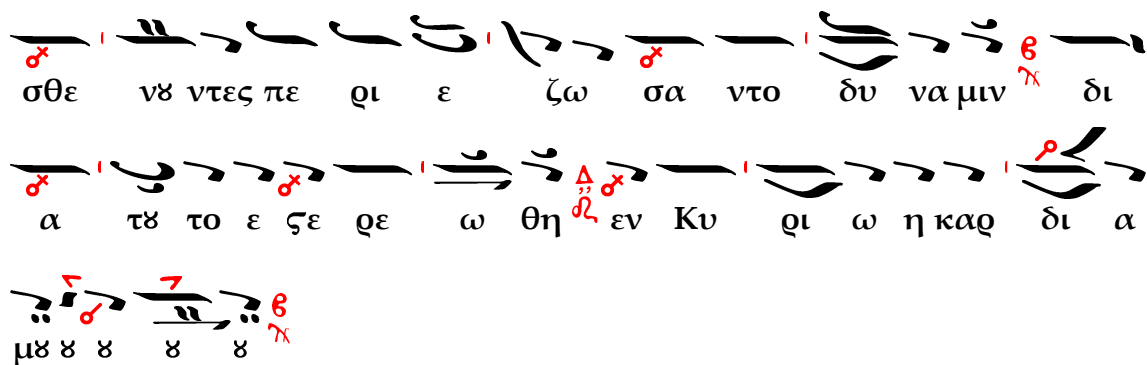
Σὰρξ μὲν αἰκισμοῖς ἐτέμνετο, ἡ θεοφιλὴς δέ σου ψυχὴ δι' ἀγάπης ἐτρέφετο, μελετῶσα τῆς βασιλείας, Χριστοφόρε τὴν ἀπόλαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥῆσις ἀληθῶς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαΐου· ἡ Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς.

Τ ^{Ηχος}_δ ^{Πα} ^{Β8} ο ο ο ξον δυ να των η σθε νη η σε ^π_q και οι α ^{Β8}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας χάριτος, κατηξιώθης, ὅτι ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, Ἡσαΐα ὦ Προφῆτα πανένδοξε· τῆς ἀληθείας προρρήσεις ἐκήρυξας, καὶ ἀνομοῦντας τυράννους διήλεγξας· ὅθεν πρίονι, ξυλίνῳ πρισθεὶς παρίστασαι, Χριστῷ ἐκλιπαρῶν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

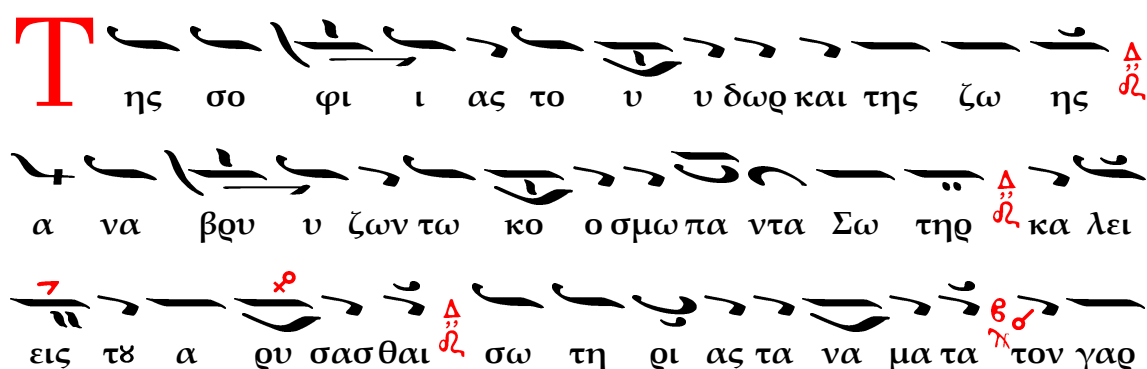
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταλαβών, ἀγνωσίας τὸν ζόφον ἀπολαβών, Μάρτυς κατεπάτησας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας, τὸ ἄθεον φρύαγμα· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, Χριστοφόρε πολύαθλε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ. δ' Νη ς

θει ον νο μον σθ δε χο με νος αν θρω πος εν αυ τω σβεν
 νυ υ ει της πλα νης τς αν θρα κας ο θεν εις αι ω
 νας ου δι ψη σει ου λη η ξει τς κο ο ρσ σθ
 Δε σπο τα Βα σι λευ ε πς ρα νι ε δι α τς
 το δο ο ξα ζο μεν το κρα τος σθ Χρι στε ο Θε
 ος των πται σμα των α φε σιν αι αι τς με νοι κα
 τα πεμ ψαι πλς σι ι ως τοις δς σ λοιοις σθ

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος Βου Σ

Ε βο η η σε προ τυ πων την τα φη η ην
 τη ην τρι με ρον ο προ φη Ι ω
 νας εν τω κη η η τει ει δε με νος εκ φθο ρας
 με ρυ υ σαι Ι η σθ βα σι λευ των δυ να με ω ω ω
 ω ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων κατάρδευσον, καὶ δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σὲ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου Ἔγερσιν, παρέχων Ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σὲ Θεὸν γινώσκουσι· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Ἡσαΐου. (ἡ' αἰ. π.Χ.)

Στίχ. Ὡς ἄσπορον προεῖδεν υἱομητρίαν,
Πρισθεῖς, ἀναρχον εἶδεν υἱοπατρίαν.

Ἡσαΐας δ' ὁρόων μέλλοντ' ἐνάτη χειρὶ πρόσθη.

Οὗτος ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος καὶ μεγαλοφωνότατος ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ· θνήσκει δὲ πρισθεὶς ὑπὸ Μανασσῇ τοῦ βασιλέως, υἱοῦ Ἐζεκίου· καὶ ἐτέθη ὑποκάτω δρυὸς Ἀρωῇλ (ἢ Ρογήλ), ἐχομένου τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων, ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεύς, καταχώσας αὐτά· καὶ ὁ Θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωάμ ἐποίησε δι' αὐτὸν τὸν Προφήτην. Διότι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγωρήσας, ἠὔξατο καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ Θεὸς διὰ τὸν Προφήτην πιεῖν ὕδωρ· καὶ εὐθέως ἀπέστειλεν αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ ζῶν ὕδωρ· διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται «Ἀπεσταλμένος». Καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκίου, πρὸ τοῦ ποιῆσαι τοὺς λάκκους καὶ τὰς κολυμβήθρας, ἐπὶ τῇ εὐχῇ Ἡσαΐου, μικρὸν ὕδωρ ἐξεληλύθεν (ὅτι ἦν ἡ πόλις ἐν συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων), ἵνα μὴ διαφθαρῇ ἡ πόλις, μὴ ἔχουσα ὕδωρ· ἡρώτων γὰρ οἱ πολέμιοι· «Πόθεν αὐτοῖς τὸ πόσιμον ὕδωρ;» καὶ ἐχαράκωσαν τὴν πόλιν καὶ παρεκαθέζοντο τῷ Σιλωάμ. Ὅταν οὖν ἤρχοντο σὺν τῷ Ἡσαΐᾳ οἱ Ἰουδαῖοι, ἄφνω ἀνήρχετο τὸ ὕδωρ· διὸ καὶ ἕως τῆς σήμερον αἰφνιδίως ἐξέρχεται καὶ κατὰ τὴν ὥραν ἣν ὁ Προφήτης ἐπεδήμει σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, ἵνα δειχθῇ τὸ μυστήριον. Καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦτο γέγονε, μνήμης αὐτοῦ χάριν καὶ ὁ λαὸς πλησίον τοῦ Σιλωάμ ἐπιμελῶς ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἐνδόξως, ὅπως διὰ τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ἔχουσιν ὡσαύτως τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕδατος.

Ἔστι δὲ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ τοῦ Προφήτου ἐχόμενα τοῦ τάφου τῶν βασιλέων, ὅπισθεν τοῦ τάφου τῶν Ἱερέων, ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. Σολομὼν γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους Δαυὶδ, διαγράψας κατὰ ἀνατολὰς Σιών, ἥτις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαών, μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίους εἴκοσι· καὶ ἐποίησε σκολιὰν σύνθετον, ἀνυπονόητον ἔχουσαν τὴν εἴσοδον τοῖς πολλοῖς·

καὶ ἔστιν ἕως σήμερον ἀγνοουμένη τοῖς ἱερεῦσι καὶ ὅλῳ τῷ λαῷ. Ἐκεῖ εἶχεν ὁ βασιλεὺς τὸ ἐξ Αἰθιοπίας χρυσίον καὶ τὰ ἀρώματα. Καὶ ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας ἔδειξε τὸ μυστήριον τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Σολομῶντος τοῖς ἱερεῦσι Βαβυλῶνος καὶ ἐμίαναν τὰ ὅσῃ τῶν Πατέρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἐπηράσατο εἰς δουλείαν ἔσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον ἐποίησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Προφητείῳ αὐτοῦ, τῷ πλησίον τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λαυρεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Χριστοφόρου τοῦ ἐν Λυκίᾳ. (~†249-251)

Στίχ. Τὸν Χριστοφόρον οἶδ' ἀ σε Χριστοφόρος,
Χριστῷ τυθέντα τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Καὶ περὶ τούτου τοῦ ἐνδόξου καὶ μεγαλομάρτυρος λέγεται τερατώδη τινὰ καὶ παράδοξα· ὅτι τε κυνοπρόσωπος ἦν (τουτέστι δύσμορφος καὶ ἄγριος τὴν ὄψιν), ἐκ τῆς χώρας τῶν τοὺς ἀνθρώπους κατεσθιόντων· καὶ ὅτι, κατασχεθεὶς ἐν πολέμῳ ὑπὸ κόμητός τινος καὶ φθέγγεσθαι μὴ δυνάμενος, προσηύξατο τῷ Θεῷ καὶ ἐπέμφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, λέγων· «Ρέπρεβε, ἀνδρίζου.» (τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα)· καὶ ὅτι, ἀψάμενος αὐτοῦ ὁ Ἄγγελος τῶν χειλέων, λαλεῖν παρεσκεύασε· καὶ ὅτι, εἰσελθὼν τῇ πόλει, διήλεγχε τοὺς τῶν Χριστιανῶν διώκτας, τοὺς πλανωμένους περὶ τὰ μάταια καὶ θεοὺς νομίζοντας εἶναι τὰ ἄψυχα, ἐφ' ᾧ καὶ τύπτεται ὑπὸ Βακχίου τινός. Πρὸς ὃν ἀποκριθεὶς ὁ Ἅγιος εἶπεν, ὡς ὑπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐντολῆς ταπεινούμενος κατέχεται· εἰ γὰρ δοίῃ κίνησιν τῷ θυμῷ, οὔτε τὸν βραχίονα αὐτοῦ ὑποσταλήσεται, οὔθ' ὅλως τὴν τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἰσχύν, μηδὲν οὔσαν καὶ διεφθαρμένην.

Διακοσίῳ οὖν στρατιωτῶν πεμφθέντων ἐπ' αὐτόν, διὰ τε τὸ φοβερόν τοῦ εἶδους καὶ τὴν αὐτοῦ ἰσχύν, ἀνυπέρβλητον οὔσαν, καὶ καταλαβόντων αὐτὸν τῇ χειρὶ ῥάβδον κατέχοντα (ἣτις ξηρὰ οὔσα παραδόξως ἐβλάστησε) καὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἀγαγόντων. Ἐπεὶ πρὸ τοῦ παραστῆναι τῷ βασιλεῖ ἤδη τῶν ἄρτων ἐπιλιπόντων τοῖς στρατιώταις, εἰς πλῆθος αὐτοὺς αὐθις κατέστησε· τῷ δὲ παραδόξῳ τοῦ θαύματος ἐκπλαγέντες οἱ στρατιῶται, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ καὶ βαπτίζονται ἅμα τῷ ἁγίῳ Χριστοφόρῳ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενοι· ἔνθα, ἀντὶ Πρεπρέβου, Χριστοφόρος ἐκλήθη. Κατιδὼν οὖν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς παραγενόμενον καὶ ἐκπλαγείς, ὕπτιος εἰς τοῦπίσω κατέπεσε· καὶ πάλιν ἀνενέγκας, δόλῳ μετελθεῖν αὐτὸν καὶ κολακείαις μαλάξαι καὶ κατ' ὀλίγον ἀποστῆσαι τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ μὴ φανερώς ἐπιχειρῆσαι ἐβουλεύσατο.

Ὅθεν προσκαλεσάμενος δύο γυναῖκας, τὴν ὄψιν διαπρεπεῖς, ἀκολάστους δέ, καὶ πρὸς μῖξιν ἐτοίμους καὶ δεινὰς ὑποθερμᾶναι καὶ ἐρεθίσαι καὶ ἀνεγείραι ἀνδρῶν νέων ἀκαθέκτους καὶ λυσσώδεις ὁρμὰς (ὄνομα δέ, τῇ μὲν Καλλινίκη, τῇ δὲ Ἀκυλίνα) εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν κελεύει καὶ παντοίαις χρήσασθαι μηχαναῖς ὡς ἐν συνηθείᾳ τῇ πρὸς αὐτὰς καὶ ἀγαπήσει γενόμενον, ἀποστῆναι μὲν τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, θυσίαν δὲ τοῖς εἰδώλοις προσενεγκεῖν· ὃς ὁ Ἅγιος κατηχήσας, τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων μετέστησεν. Αἱ δέ, τοῦ βασιλέως ἐνώπιον Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἀνειποῦσαι, δειναῖς μάστιξιν ὑπεβλήθησαν· καὶ ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦσαι, κεφαλοτομούμεναι τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Ἐπὶ τούτοις, εἰς ὀργὴν ἐξαφθέντος τοῦ βασιλέως καὶ τὸν Ἅγιον εἰς τὸ τοῦ προσώπου σχῆμα τὸ ἀλλόκοτον ἐξυβρίσαντος, τοῦ δέ, δεκτικὸν αὐτὸν τῆς

ἐνεργείας τοῦ διαβόλου εἰπόντος (τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ Δέκιος), ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν διακοσίων στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ Ἁγίου σταλέντων καὶ βαπτισθέντων ἅμα αὐτῷ, τὴν ἀπόφασιν ἔδωκεν. Οἱ, ἐπειδὴ προσήλθον ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τὸν Ἅγιον προσεκύνησαν, πάντες τῷ ξίφει τοὺς αὐχένους ἐτμήθησαν· τὸν δὲ ἅγιον Χριστοφόρον ἐν ὀργάνῳ τινὶ χαλκῷ κελεύει καθηλωθῆναι καὶ πυρκαϊᾶν γενέσθαι κάτωθεν. Καὶ τούτου γενομένου, διέμεινεν ἀβλαβής, οὐ μόνον μηδὲν πάσχων ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς καθηλώσεως, ἀλλ' ὥς ἐν ἀνέσει, παράδοξά τινα, καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἄπιστα, τοῖς δὲ πιστοῖς πάνυ πιστὰ καὶ εὐπαράδεκτα διηγούμενος· ἄνδρα τινὰ λέγων καθορᾶν, μήκει μέγιστον καὶ κάλλει κάλλιστον, λευκὰ περιβεβλημένον ἱμάτια καὶ ταῖς ἐξ αὐτοῦ μαρμαρυγαῖς τὸν ἥλιον ἀποκρύπτοντα, οὗ ὑπὲρ κεφαλῆς λαμπρὸς ἐπέκειτο στέφανος· πυρφόρους δὲ κύκλῳ στρατιώτας ἵσταμένους, πρὸς οὓς μέλανές τινες καὶ δυσειδεῖς συμβαλόντες, κρατεῖν ἔδοξαν αὐτῶν καὶ κατατροποῦσθαι. Ἐπιστραφῆναι δὲ τὸν φοβερόν ἐκείνον ἄρχοντα ἐν θυμῷ καὶ συνταράξαι καὶ συμπατῆσαι τῶν ἐναντίων πᾶσαν τὴν δύναμιν, καὶ τὸ κράτος λαβεῖν.

Τοὺς δὲ ὄχλους ταῦτα ἀκούσαντας, καὶ ἅμα τὸν Ἅγιον ἀλώβητον ἀπὸ τοῦ ὑποβληθέντος πυρὸς φυλαχθέντα ἰδόντας, πιστεῦσαι καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ καὶ τὸν Ἅγιον ἐξελκύσαι ἀπὸ τοῦ πυρός. Ἀλλ' οὗτοι μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν κατεκόπησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Χριστοφόρος δεσμεῖται λίθῳ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, καὶ ἐν φρέατι ρίπτεται. Ἐκεῖθεν δὲ ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνελκυσθεὶς, χαλκοῦν ἱμάτιον πεπυρωμένον ἐνδύεται καὶ τελευταῖον ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ*.

* Σημειωτέον ἐνταῦθα Α', ὅτι τὸ «Ρέπρεβος», ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου, φαίνεται Ῥωμαϊκόν, ὃ ἐστὶ Λατινικόν, κατὰ τι παρηλλαγμένον, καὶ ἔδει γράφεσθαι ὀρθότερον «Ῥέπροβος» (ἐκ τοῦ Reprobis), ὅπερ ἐξελληνιζόμενον σημαίνει τὸν «ἀδόκιμον, ἀπόβλητον» ἐκ Θεοῦ, καὶ ἐπομένως «ἐπάρατον, στυγερόν»· συνήθως δέ, τὸν ἔχοντα ὀλέθριόν τι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φυσιογνωμίαν. Τοιοῦτον ὄνομα, εἴτε κυρίως εἴτε ἐπιθετικῶς, ἐδόθη ἀναμφιβόλως εἰς τὸν Ἅγιον διὰ τὴν δυσμορφίαν αὐτοῦ καὶ ἀγριότητα τοῦ ἥθους, ἐὰν ὅλως ἀληθεύωσι τὰ τῶν Συναξαριστῶν. Σημειωτέον Β', ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως, «Δέκιος», Ῥωμαϊκὸν ὃν καὶ αὐτό, οὐδαμοῦ εὐρίσκεται ἐτυμολογούμενον καὶ σημαῖνον, «δεκτικὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ διαβόλου», κατὰ τὸν Συναξαριστήν· ἐκτὸς μόνον ἐὰν εἴπη τις, ὅτι ὁ Δέκιος, ὡς ὑπὸ διαβολικῆς τφόντι ἐνεργείας κινηθεὶς, ἤγειρε τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμόν, ἕνεκα τοῦ πρὸς Φίλιππον τὸν προκάτοχον αὐτοῦ μίσους, Χριστιανὸν φημιζόμενον καὶ συμπροσευχηθέντα μετὰ τοῦ πλήθους τῶν πιστῶν ἐν τῇ ὑστάτῃ παννυχίδι τοῦ Πάσχα, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἐκκλ. Ἱστορ., Βιβλ. ζ', κεφ. λδ', λθ').

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἐπιμάχου καὶ Γορδιανοῦ τῶν ἐν Ῥώμῃ. (~†249-251)

Στίχοι. Εἰς τὸν Ἅγιον Ἐπίμαχον·

Ἀνεῖλεν Ἐπίμαχον ἀθλητὴν ξίφος,

Θεῖον μαχητὴν εὐσθενῆ κατὰ πλάνης.

Εἰς τὸν Ἅγιον Γορδιανόν·

Οὐ δὲ προσεῖχε Γορδιανὸς τῷ ξίφει,
Ψυχὴν ἑαυτοῦ θαρσοποιῶν τῷ στέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιοι μάρτυρες Καλλινίκη καὶ Ἀκυλίνα, αἱ διὰ τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου πιστεύσασαι τῷ Χριστῷ, σούβλαις ἀπὸ ποδῶν ἕως ὠμῶν διαπαρεῖσαι, τελειοῦνται. (~†249-251)

Στίχ. Ἔχει τράπεζαν σατανᾶς πάλιν νέαν,
Γύναια σουβλίζουσιν οἱ πλάνοι δύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου γ', ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. (†350)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σίου (Shio) τοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ (Mgvime) πλησίον τῆς Μσχέτης (Mtskheta) ἐν Γεωργίᾳ. († αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Νικολάου τοῦ νέου, τοῦ ἐν Βουνένη (Ὁρθουῖ), ξίφει τελειωθέντος. (†901)

Στίχ. ὦ Νικόλαε, διττὸν εἴληφας στέφος,
Ὅσιος οἷα καὶ ἀθλητῆς Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βεάτου (Beatus), ἀποστόλου τῆς Ἑλβετίας. (β' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, γ' ἐπισκόπου Καβυλλόνης (Cabyllona, Châlon-sur-Saône) ἐν Γαλλίᾳ. (†475)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γεροντίου, ἐπισκόπου Σερβίας (Cervia) πλησίον τῆς Ῥαβέννης ἐν Ἰταλίᾳ. (~†501)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σανκτάνου (Sanctan), ἐπισκόπου Κιλλδαλὲς (Kill-da-Les) ἐπὶ τῆς Νήσου τοῦ Ἀνθρώπου (Man) ἢ πλησίον τοῦ Δουβλίνου. († αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μακαρίου Ἀδαλγάρου (Adalgar), γ' ἀρχιεπισκόπου Ἀμβούργου-Βρέμης (Hamburg-Bremen) ἐν Γερμανίᾳ. (†909)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βικεντίου (Vincent), ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἀγίου Πέτρου τῶν Ὁρέων ἐν Ἰσπανίᾳ. (~†950)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἐπισκόπου Ὀστίας (Ostia) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†1044)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Μεθοδίου ἐν Ἀμαρίῳ τῆς Κρήτης. (†1793)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, μεγαλοσχήμου ἱερομονάχου τῆς μονῆς Ὁπτίνα ἐν Ῥωσίᾳ. (†1911)

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ΄ ὥδης.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

O $\overset{M}{\text{ι}}$ $\overset{\text{Πα}}{\text{εν}}$ $\overset{B\delta}{\text{Βα}}$ βυ λω νι Παι $\overset{9}{\text{δες}}$ τω θει ω πυρ πο
 λ δ με νοι ζη η $\overset{M}{\text{λω}}$ τυ ραν ν και φλο γο ος
 α πει λην $\overset{B\delta}{\text{αν}}$ δρει ως κα α τε πα τη σαν και
 με σον πυ ρος εμ βλη θε εν τες δρο σι ζο ο με ε
 νοι ε ψαλ λον ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ
 ρι δ τον Κυ ρι ο ο ο ο ον

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 $\overset{B\delta}{\chi}$ Με γα λυ νει η ψυ χη μ τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 [♯] [♯] ^{B♯}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

της δα λησ αυ τδ ι δα γαρ α πο τδ νυν μα κα

ρι ς σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 [♯] [♯] ^{B♯}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και το

ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε αν

τοις φο βδ με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ ψω

σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλς τς εν τας ε ξα πε στει λε κε

νς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη
σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς τς
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι
αυ τς ε ως αι ω νος

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἦχος Βου

Ευ α μεν το της πα ρα κο ης βλα στη μα τι την
κα τα ραν ει ει σω κη σα το συ δε Παρ θε νε Θε ο
το κε τω της κυ ο φο ρι ας βλα στη μα τι τω
κο σμω την ευ λο γι ι αν ε ξην θη η σας ο ο θεν
οι παν τες με γα λυ νο μεν

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος Βου

A ξι ον ε στιν ως α λη θως με γα λυ νειν
σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον και
πα να μω μη η τον και Μη τε ρα τϛ Θε ϝ ημων ην
τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το
κον σε ε με γα λυ νο με ε ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἐορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

O τον κρα τη ρα ε ε χων των α κε νω
των δω ρε ων δος μοι α ρυ σασθε υ υ δωρ εις
α φε σιν α μα α αρ τι ι ων ο τι συ
νε χο μαι δι ι ψη ευ σπλαγχνε μο νε ε οικ
τιρ μον

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον
Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι
νει ει ει τε αυτον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις
σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι Αγ γε ε λοι οι
οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι αι δυ να α μεις α αυ του σοι
πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πλη θοσ της με γα λω ω συ νη αυ τ
Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη
ρι ι ου την δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων
ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε

κων ε τα φη ^{Γα} και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι
 τα συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν ^{Γα}

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος ^{u q} αι νει τε αυ τον ^χ

Πα
 εν ψαλτη ρι ω και κι θα α ρα ^{Γα}
 ι η γη σαν το παν τα τα θαν μα σι α οι φυ ^{Πα}
 λα κες σου ου Κυ ρι ι ε ^{Γα} αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται ^{Πα}
 ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κυ ^{Πα}
 πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ^{Γα} ην ο κο ^{Γα}
 σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας ^{Γα}

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῳ ^{u q} αι νει τε αυ

Πα
 τον ^χ εν χορδαιαις και ορ γα α νω ^{Γα}
 X ^{Γα} α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να ^{Γα}
 στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα ^{Πα} Μα ρι α γαρ η ^{Γα}
 Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλθεν ^{u q} ευ ρεν Αγ γε ^{Γα}
 λον ε πι τον λι θον κα θη με νον ^{u q} τοις ι μα τι οις

^{Πα}
 ε ξά στραπτοντα και λε γον τα ^{Γα}
^π₉ τι ζη τει τε τον ζων
 τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γεο
 ται ^υ₉ κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α ^Γ₂₂

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^υ₉
 πα σα πνο η ^{Πα}
^χ αι νε σα α τω το ον

^π₉
 Κυ ρι ι ον

^{Γα}
Ε ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι
 λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων ^υ₉ σω τη ρι αν
^{Πα}
 τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ^{Γα}
^π₉ ι να σε πα
 σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε
 λε η σον η μας ^Γ₂₂

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἀνατολίου.

Ἦχος ^Γ₂₂ Πα ρ

^M
Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{Πα}
^π₉
^M
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{Πα}
^π₉
^{B8}
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ^Α₂₂ και εις τς θ ς

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Φ ω τι σθεν τες α δελ φοι τη α να στα α σει του

σω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου και φθα σαν τες

το ο με ε ε σον της ε ορ τη η ης τη ης Δε

σπο ο ο ο τι ι ι ι κης γνη σι ως φυ λα

ξω ω μεν τας ε ε εν το λα α ας του ου Θε ε ε

ου ι να α ξι οι γε νω με ε θα και την α

να α α λη η ψιν ε ορ τα α α α σαι και της πα

ρου σι ας τυ υ χειν του ου α γι ου ου Πνευ μα α

το ο ο ο ος

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν
δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, *
δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ, * Κύριε

Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.
 Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ
 αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς
 ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
 Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
 * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
 Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, *
 εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.
 Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῶ σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
 τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ
 εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν
 σοι.
 Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
 σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.
 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.
 Καταξιώσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους
 φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
 Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν
 καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
 Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν
 ἐπὶ σέ.
 Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
 Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
 Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
 Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
 παρίδης.
 Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ
 Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
 μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς
 ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ
 τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
 χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
 παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν

σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ώχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Νάουσα ἡ πηγὴ, τῆς σῆς σοφίας πόμα πνευματικόν πηγάζει, οὗ πίνοντες δογματῶν ἐνθέων ἐμπιπλώμεθα.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Τέτρωται τὸ δεινόν, Ἑβραίων ὄντως γένος, ἀκουόντων σου Λόγε, διδάσκοντος τοῖς ὅχλοις, σωτήρια διδάγματα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ώκες ὁ πλαστοουργός, ἐν τῇ Σιών καὶ ἔστης, ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῖς λαοῖς ἐδίδως, τὴν χάριν τὴν σωτήριον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Πα ρ

Δ^M ο ξα α Πα ^{Πα}τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{π9}

και α ^Mγι ω ω ^{Πα}Πνε ευ μα α α τι ^{π9}

K^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει ^Δκαι εις τ8 8 8ς

αι ω ω ω νας ^{Πα}των αι ω ω νων α α α

^{π9}
μην

K^{B8} υ ρι ε προ τ8 α ^{Πα}χραντ8ς σ8 Στα αυ ρ8 ^Δτης ε

ορ τη ης με ^Δσ8 8 8 8 σης ^{π9} εν τω ι ε ρω

α α ^{B8}νη η η ηλ θες ^{π9} Ι 8 δαι 8ς παρ ρη σι

α δι δασ κων τα Μω ω σε ε ⁶ως ⁷και εν νο μω

δι α ^{Πα}σ8 8 8 νο ο μο θε τη θε ε ε ε ντα ^{π9} εκ

^{B8} πλητ το με νοι δε Χρι ι στε ^Δτης σης σο φι ας το α

φρασ τον μυ υ στη η η ρι ι ι ι ον ^{B8}την κα τα σ8

σκευ ω ρι ι αν εν ε αυ τοι οι οις φθο ο νω ε με ^{Πα}

λε ε ε ε των ^{π9} πως ου τος οι δε γραμμα α τα μη με

Κ.Γράμπας 16-5-2026

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

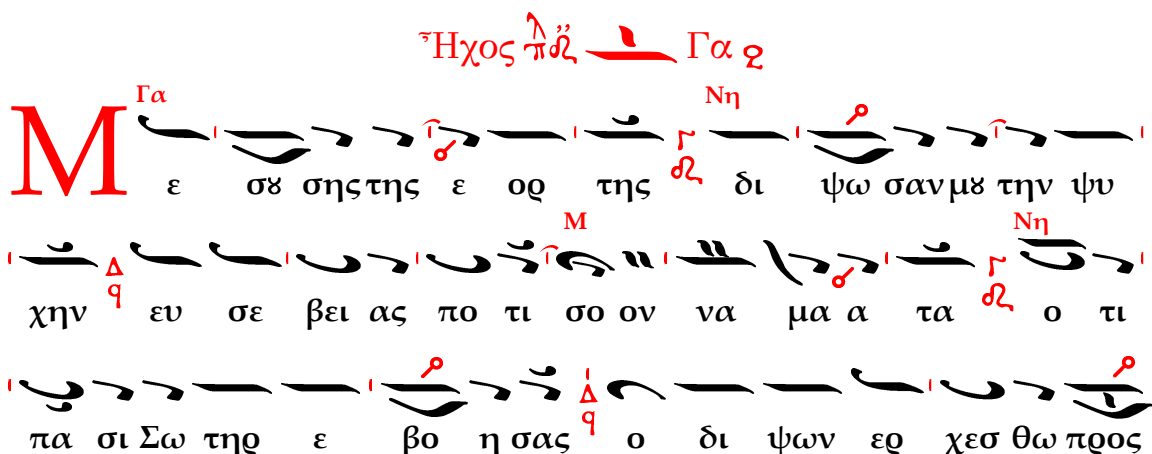
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

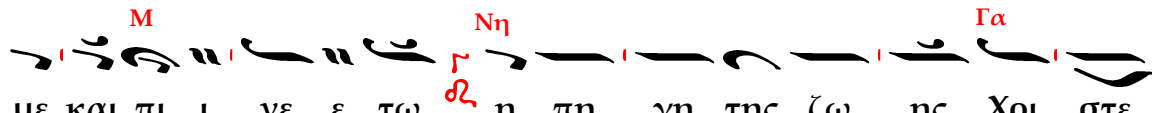
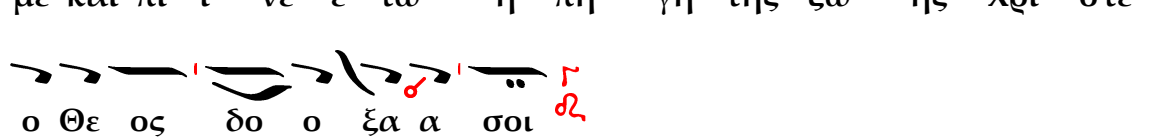
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

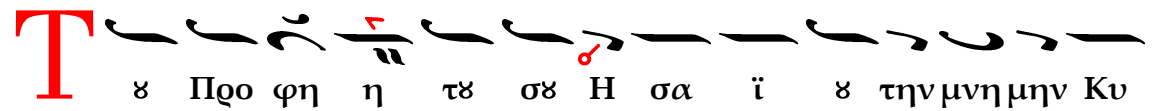
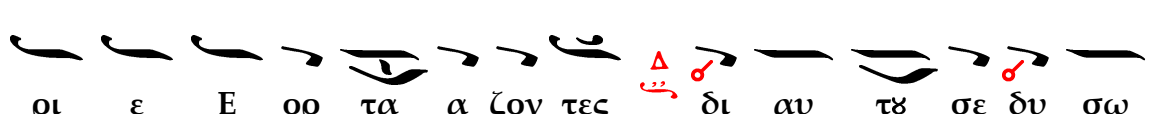
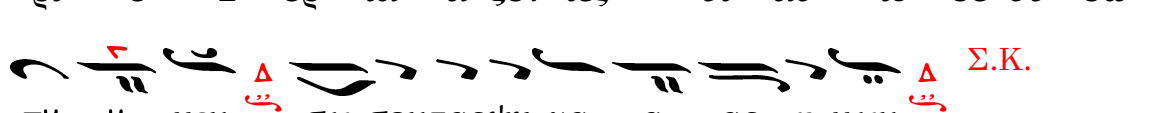
Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

 με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε

 ο Θε ος δο ο ξα α σοι

[Τοῦ Προφήτου.]

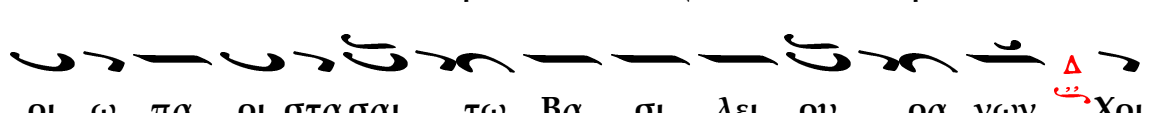
Ἦχος Δι-Θ.

 Τ 8 Προ φη η τ8 σ8 Η σα ῖ 8 τηνμνημην Κυ

 ρι ε Ε ορ τα α ζον τες δι αυ τ8 σε δυ σω

 π8 8 μεν σω σονταςψυ χα α ας η μων Σ.Κ.

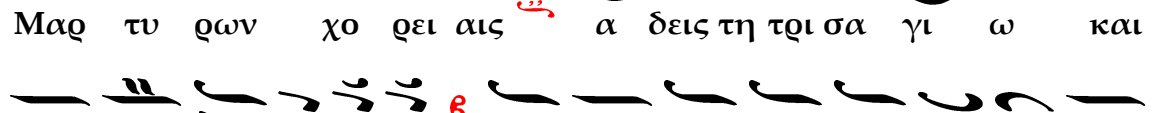
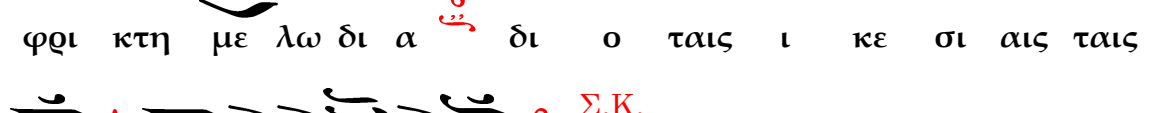
Δόξα.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

 Σ το λαις ταις εξ αι μα τος ω ρα α ῖ ζο με νος Κυ

 ρι ω πα ρι στασαι τω Βα σι λει ου ρα νων Χρι

 στο φο ρε α οι δι με ο θεν συν Α σω μα των και

 Μαρ τυ ρων χο ρει αις α δεις τη τρι σα γι ω και

 φρι κτη με λω δι α δι ο ταις ι κε σι αις ταις

 σαις σω ζε τ8ς δ8 λ8ς σ8 Σ.Κ.

Καὶ νῦν.

Ἦχος πλ' Γα ρ

Με σῶ σης της ε ορ της δι ψω σαν μὲ την ψυ
χην εὐ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς
με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε
ο Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι οι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος πλ' Πα ρ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οis ε εν τοis μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
εκ γ' .
νος

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^Θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^Θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^Θ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι,
φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ
σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

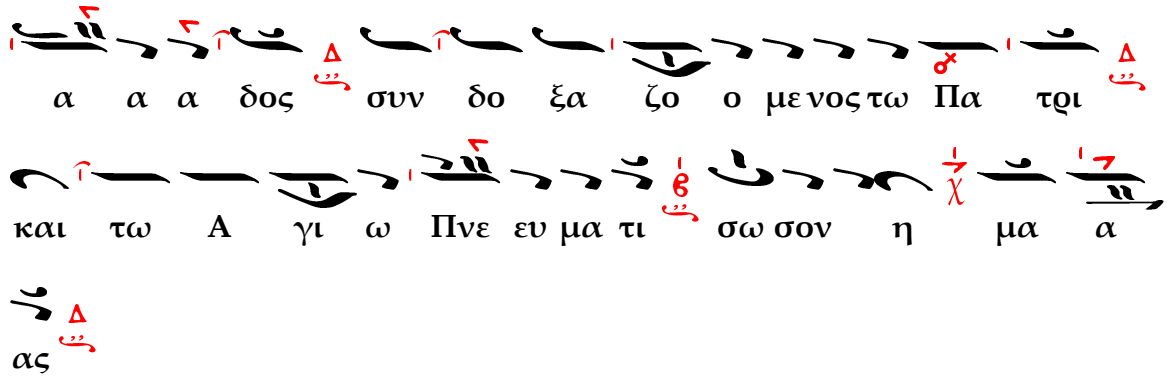
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

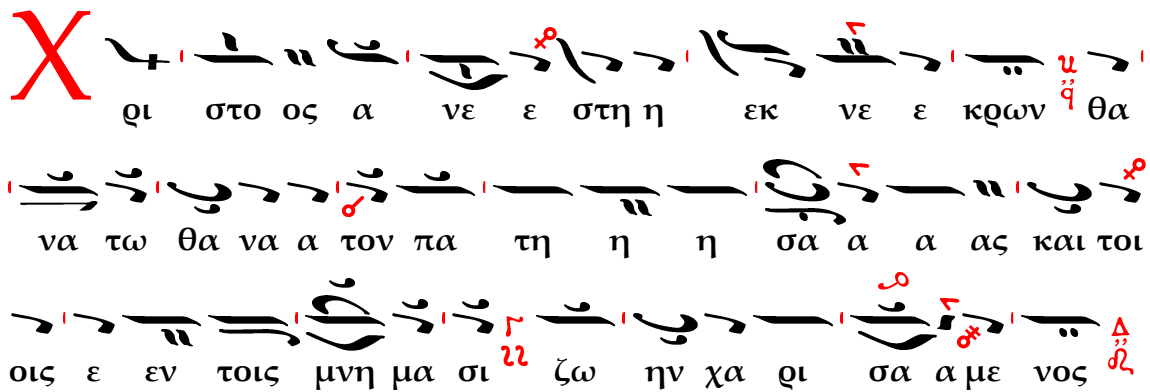
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

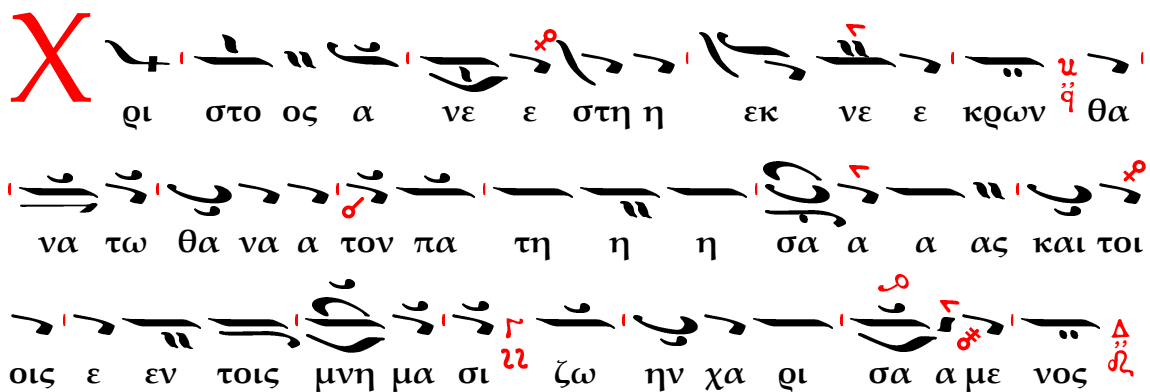
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα ρ

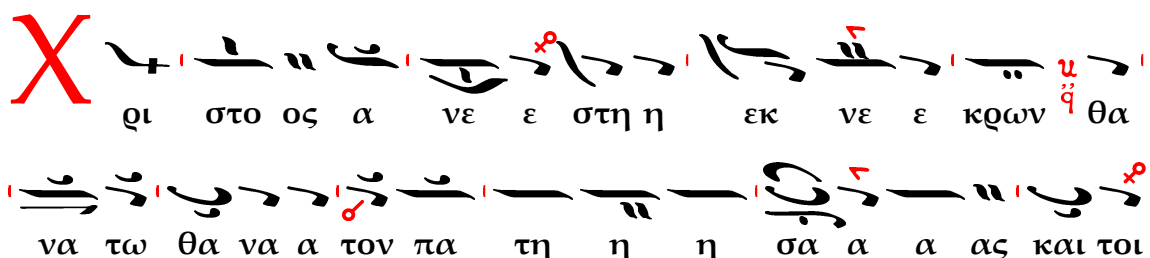
Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

οἰς ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οἰς ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι

Ε ν Εκ κλη σι ι αῖς ευ λο γει τε τον Θε
ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ 8 ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Γα ρ

Μ ε σθ σης της ε ορ της δι ψω σαν με την ψυ

χην^{Δ 9} ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα^{Νη} ο τι
 πα σι Σω τηρ ε βο η σας^{Δ 9} ο δι ψων ερ χεσ θω προς
 με και πι ι νε ε τω^{Νη} η πη γη της ζω ης Χρι στε
 ο Θε ος δο ο ξα α σοι^{Δ 9}

[Τοῦ Προφήτου.]

Ἦχος Δι-Θ

Τ 8 Προ φη η τ8 σ8 Η σα ῖ 8 την μνημην Κυ
 ρι ε Ε ορ τα α ζον τες^{Δ 9} δι αυ τ8 σε δυ σω
 π8 8 μεν^{Δ 9} σω σοντας ψυ χα α ας η μων^{Δ 9} Σ.Κ.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Σ το λαις ταις εξ αι μα τος ω ρα α ῖ ζο με νος^{Θ 9} Κυ
 ρι ω πα ρι στασαι τω Βα σι λει ου ρα νων^{Δ 9} Χρι
 στο φο ρε α οι δι με^{Θ 9} ο θεν συν Α σω μα των και
 Μαρ τυ ρων χο ρει αις^{Δ 9} α δεις τη τρι σα γι ω και
 φρι κτη με λω δι α^{Θ 9} δι ο ταις ι κε σι αις ταις
 σαις^{Δ 9} σω ζε τ8ς δ8 λ8ς σ8^{Θ 9} Σ.Κ.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, καθ' ἣν ψάλλεται τὸ τοῦ Πάσχα).

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ.

Τῆς εὐοχρηστῆς νομικῆς μεσαζου-
σας τῶν ἀπαντων ποιητῆς καὶ δεσποτῆς
πρὸς παρθενίας ἐλεγεσθαι Χριστέ ο Θεός
δευτε καὶ ἀρυσάσθαι ὑδωρά θανάσι-
ας ο θέν σοι προσπιπτο ο μὲν καὶ πιστως ἐκ
βοῶμεν τῶν οἰκτιρμῶν σου ὅτι
ἡμῶν ἡ γῆ τῆς ζωῆς ἡμῶν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ.

Αγαγιός ο ο Θεός ο ο ο
αγαγιός ο ο ο ισχυρότος α
αγιός αθάνατος ἐλεεσθαι
ον ἡμᾶς

Τὸ τρίτον.

Αγιός ο Θεός ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
 ος I σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
 ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-Θ

Ν ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

Α α α α α α α ια α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.β.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ψαλμὸς λα΄.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Ἦ ὁ ψάλτης.

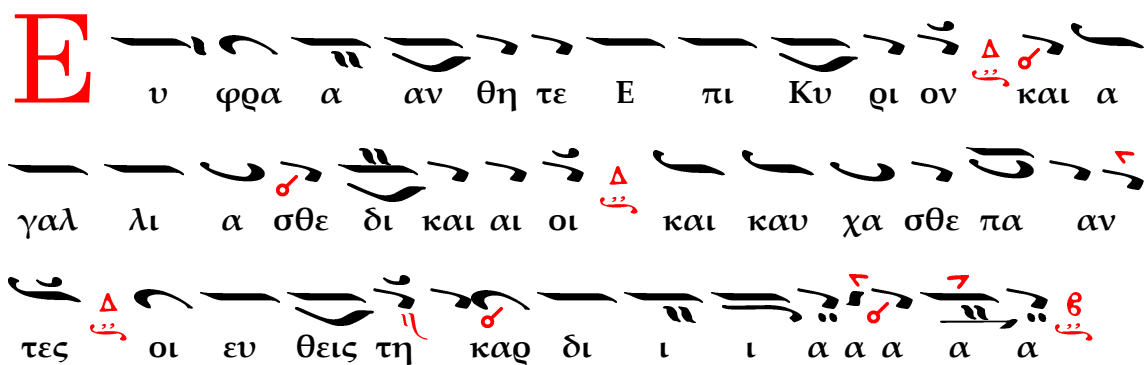
Ἦχος Δι

Ε υ φρα α αν θη τε Ε πι Κυ ρι ον και α γαλ
λι α σθε δι και αι οι και καυ χα σθε πα αν τες οι
ευ θεις τη καρ δι α

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι και ων ε πε κα
λυ φθησαν αι α μαρ τι αι

Ε υ φρα α αν θη τε Ε πι Κυ ρι ον και α
γαλ λι α σθε δι και αι οι και καυ χα σθε πα αν
τες οι ευ θεις τη καρ δι α

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν,
οὐδὲ ἔστιν εν τω στο μα τι αυ τῶ ὁ δο λος

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. ιβ' 1-11)

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνείλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἁζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσει δις, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιίψου καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρὰν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοίχθη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-κδ').

Ἦχος Πα

A λλη λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι ι ι ι α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι ι α α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κα τα

σκη νω σϑσιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϑ
A λλη λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι ι ι ι α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι ι α α

Στίχ. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει
 αὐτῷ ἐν ὁδῷ η Η η ρε ε ε τι σα α το ο ο
 ο ο ο

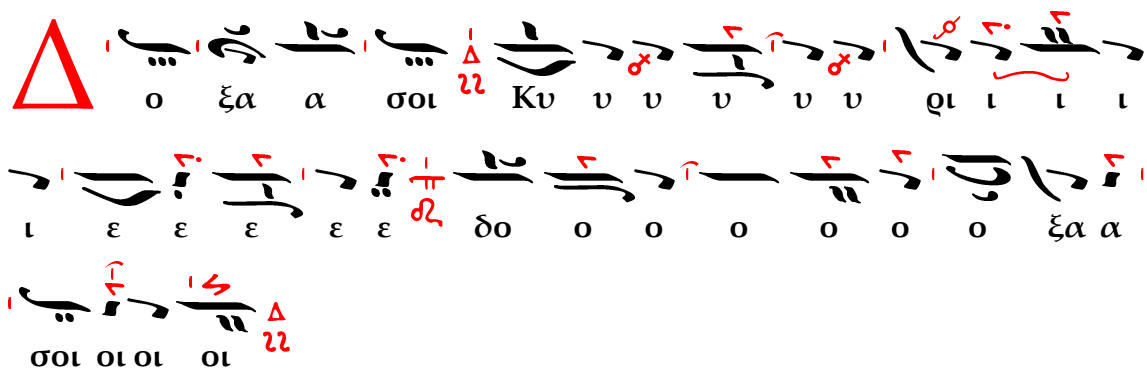
A λλη η λϑ ι ι α α α α A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A α α ρα α α
 λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ἡ' 31-42).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἔστε, 32 καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. 33 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε; 34 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας. 35 ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. 36 ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. 37 οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. 38 ἐγὼ δὲ ἐώρακα παρὰ τῷ πατρί μου λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν δὲ ἐωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν ποιεῖτε. 39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε. 40 νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν. 41 ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. εἶπον οὖν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἓνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν. 42 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἡγαπᾶτε ἂν ἐμέ, ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκω.

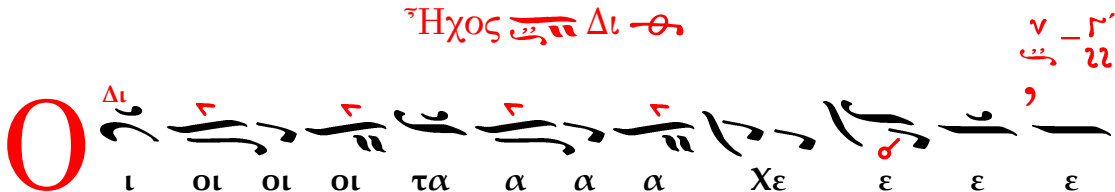
Ἦχος ὠ Δι σ

* * *

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.
Χερουβικόν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι ς

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρϑ ϑ ϑ ϑ Χε ρϑ ϑ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποιοι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

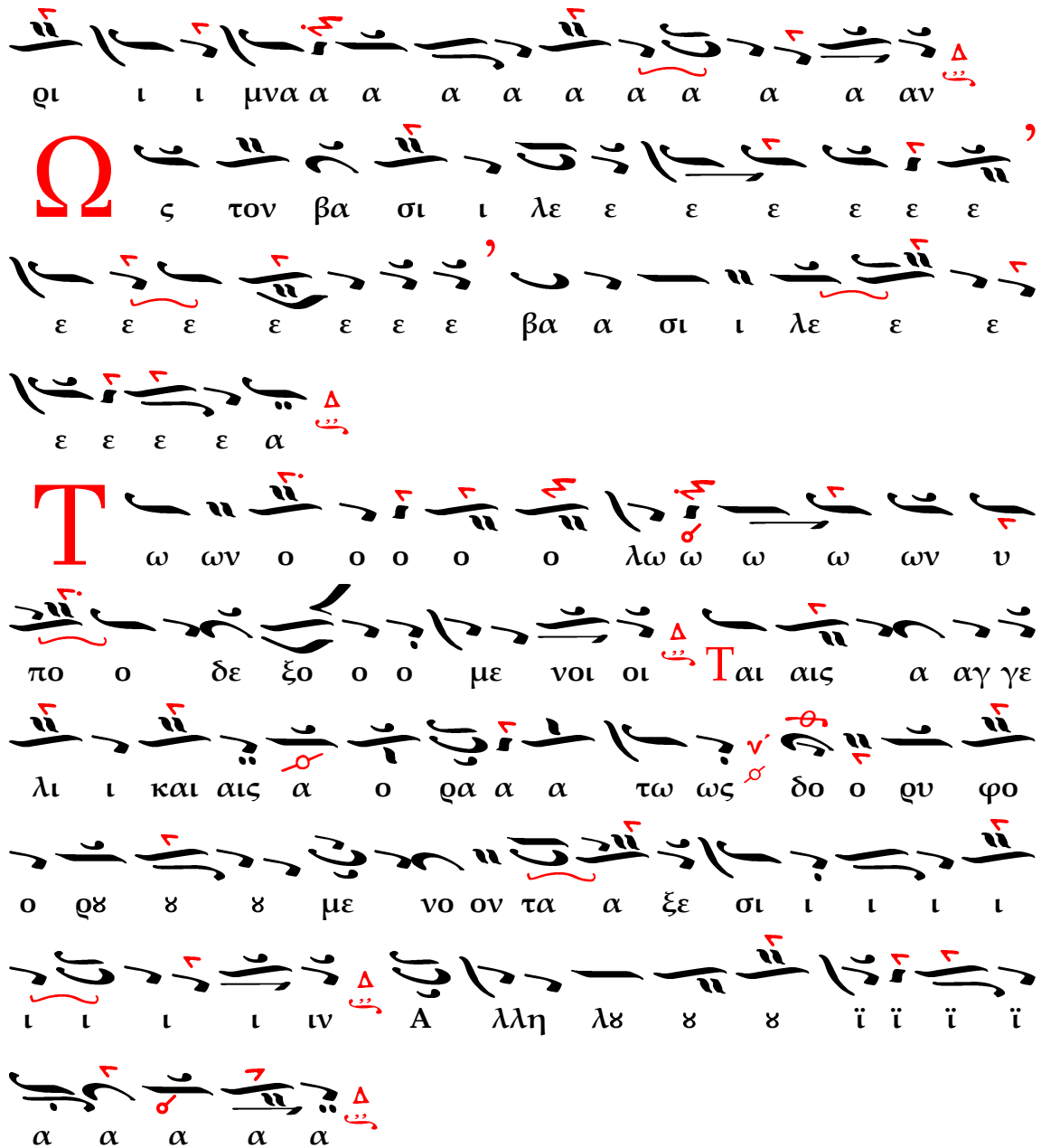
γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σαα α α

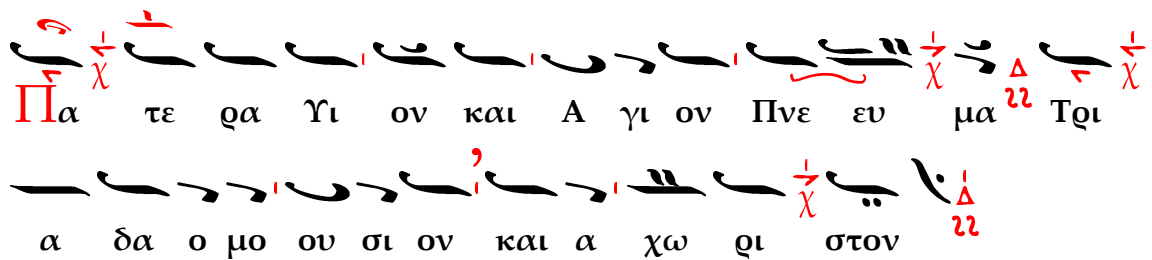
αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

Τὰ Λειτουργικὰ,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰϛ Δι. ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ^Δ₂₂ ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
 ι ι ι στοις ^Δ₂₂
 μη η ην ^Δ₂₂ μη η η ην ^Δ₂₂
 Σε υ μνου ου μεν ^Δ₂₂ Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν ^Δ₂₂ Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ⁶₉ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων ^Δ₂₂

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

^Δ₂₂
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον ^Δ₂₂ την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν ^Δ₂₂ των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως ^Δ₂₂ των

Ἑχθος τῷ Πατρὶ

Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
Κυ ρι ι ι ι ω ω τοις ευ θε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι χαι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι α αι νε ε σι ι ι ις Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι α α α α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος ᾠὴ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι - θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
Α λλη λθ ι̇ α Α λλη λθ ι̇ α Α λλη
λθ ι̇ α α α

Ἦχος Δι - θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^θ (δῖς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ